

P. 438 et suiv. Rolfe et Tarbell. | Nouveau fragment de l'édit de Dioclétien (préambule) découvert à Platées.

- 66) *Fortunam reipublicae nostrae, cui juxta immortales deos bellorum memoria quae feliciter gessimus GRATULARI LICET TRANQUILLORIBI STATU ET IN Gremio altissimae pacis LOCATO, etiam pacis bonis, propter QUAM SUDORE LARGO LABORATUM EST disponsi fideliter atque ornari decet.* Et, honestum publicum ET ROMANA DIGNITAS MAIESTAQUE DESIDERAT UT NOS qui benigno favore numinum astuantem de PRÆTERITO RAPINAS GENTUM BARBARARUM IPSARUM UINATIONUM CLADE compressimus in æternum (sic) FUNDATAM QUILEM DIBITUM IUSTITIAE MUNIMENTIS SAEPIAMUS. Etenim si ea quibus nullo si- (sic) BIFINAE PROPOSITO ARDATA AUARITIA DESAEUENS QUI SINE RESPECTO GENITRIS humani, non animis modo VEL MENSIBUS AUT DIEBUS SED PAEN HORIS IPSISQUE MOMENTIS Al incrementa sui et augmenta fés- TINAT ALIQUA CONTINENTIAE RATIO FRENARET UEL SI FORTUNAE communes aequo animo perpeti possent hanc de 40 (sic) BACCANI DILIGENTIAM QUAE PESSIME IN DIES EUSMODI SURTAE? LACERANTUR; dissimulandi forsitan atque reticenti (sic) DE RELICTUS LOCUS UIDERETUR CUM DETESTANDAM iniquitatem condicioneque miserabilem com- MUNIS ANIMORUM PATIENTIA TEMPERARET SED QUIA una est cupidio furoris intomiti nullum communis NECESSITUDINIS AHBERE DILECTUM ET GLICENTIS ABARITIAE ac rapidis aestuantis ardoribus uelut quaedam RELIGIO APUD INPROBUS ET INMODESTUS EXISTIMATUR in lacernandis fortunis omnium necessitate potius qu- 45 (sic) AMUOLUNTATE DESTITUITI AD QUAE ULTRA QUONIUERE NON possunt quod ad sensum miserimae conditionis egestatis EXTRAEMA TRAXERUNT CUNUENT PROSPICIENTIBUS Nobis qui parentes sumus generis humani, arbitram rebus in TERUENIRE IUSTITIAM UT QUOD SPERATUM DIU HUMANITAS ipsa praestare non potuit, ad commune omnium tem- PERAMENTUM REMEDIIS PROMISIONIS NUSTRAET CUNFERATUR. Et huius quidem causae, quantum communis OMNIUM CONSCIENTIAM RECOGNOSCIT ET IPSARUM Rerum fides elamat, pauere sera prospectio est, dum ha- 20 (sic) CEPE CONSILIA MOLIMUR AUT REMEDIA INUENTA COHIBEMUS, ut quod expectandum fuit per jura naturalia in graui- (sic) ISSIMIS DEPRAEHENSA DILICTUS IPSA SE EMENDARE? humanitas; longe melius existimantes non fore uldi- (sic) ARE DIREPTIONIS NOTAS A COMMUNIBUS IUDICIS IPSORUM sensu atque arbitrio submoueri, quos tollidi- (sic) EIN PEIORA PRAECIPITES ET IN PUALICUM NEFAS QUADAM animorum caecitate vergentes inimicos sin- (sic) GULES ET HUNIUIS REOS ATROCISIMAE INHUMANITATIS grauis nequa dediderat. Ad remedia igitur i-